

PNIEWIE (1) *sb n*

A sg pni(e)wi(e).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVII w.

Pień; może coll. pnie: Wilk [...] gdy źrzobka młodego Obaczy [...] Iuż fię czołga na brzuchu/ kryie fię zá pniewie/ Zá págorki/ zá drzewá KlonWor 5.

Cf [PNIEWINA]

DDJ